T.C.

DANIŞTAY

8. DAİRE

E. 2011/3811

K. 2016/4474

T. 28.4.2016

• HIRSIZLIK NEDENİYLE GEÇİCİ ÇALIŞMA RUHSATININ İPTALİ (Belediyelerin Asli Sunucusu Olduğu Hizmetlerde Düzenleme Yapma Denetleme Ceza Verme Görev ve Yetkisi Bulunduğu - Cezanın Ölçülülük İlkesine Uygun Olması Gerektiği Gündelik Yaşamında İşlediği Suç Nedeniyle Ticari Araç Sahibi Olmayı Engeleyecek Yaptırımın Ölçülü Olmadığı)

• BELEDİYELERİN DÜZENLEME YAPMA DENETLEME CEZA VERME YETKİSİ (Belediyelerin Hizmetin Asli Sunucusu Olmakan Kaynaklanan Yetkilerine Dayandığı - Yetkinin Nasıl Kullanılacağının Hangi Eyleme Hangi Müeyyidenin Uygulanacağının Mevzuatta Belirlenmesinin Hukuki Güvenlik İlkesinin Gereği Olduğu)

• TOPLU TAŞIMA ARAÇLARINDA ŞÖFÖR OLARAK ÇALIŞMANIN ENGELLENMESİ (Ticari Araç Sahibinin Hırsızlık Suçu İşlemesi Nedeniyle Ticari Araç İşletme Ruhsatının İptal Edilmesinin Ölçülülük İlkesine Aykırı Olduğu - Hırsızlık Suçu İşleyenin Toplu Taşıma Aracında Şöför Olarak Çalışmasının Engellenmesi Yönünde Düzenleme Yapılabileceği)

5393/m.15

ÖZET : Kamu hizmeti niteliğini yadsıma olanağı bulunmayan kent içi ulaşım hizmetinin kanun gereği asli sunucusu olan belediyenin, bu hizmeti doğrudan kendisi yürütmeyip çeşitli usullerle başkalarına gördürdüğü hallerde, hizmetin asli sunucusu olmaktan kaynaklanan düzenleme yapma, denetleme, ceza verme görev ve yetkisinin bulunduğu sonucuna ulaşılmaktadır.

Belediyelerin asli sunucusu olduğu hizmetlerde, hizmetin asli sunucusu olmaktan kaynaklanan düzenleme yapma, denetleme, ceza verme görev ve yetkilerinin bulunduğu açık olmakla birlikte bu yetkinin nasıl

kullanılacağının; yani hangi eyleme hangi müeyyidenin uygulanacağının mevzuatta belirtilmesi gerekliliği de hukukî güvenlik ilkesinin bir sonucudur.

Belirlenecek cezaların da ölçülülük ilkesine uygun olarak saptanması gerekmekte olup, gündelik yaşamında işlediği bir suç sebebiyle davacının ticari araç sahibi olmasını engelleyecek bir yaptırımın ölçülü kabul edilmesine imkan yoktur.

Yapılan kamusal hizmetin niteliği ve **hırsızlık** suçunun vasfı birlikte değerlendirildiğinde, bu suçu işleyen kişilerin toplu taşıma araçlarında şöför olarak çalışmasının engellenmesine yönelik düzenlemeler yapılabilir ise de, Belediyesi Zabıta Tembihnamesi'nde bu yönde bir düzenleme bulunmaması ve davaya konu işlemin davacının şöför olarak çalışmasını değil ticari araç sahibi olmasını engellemesi sebebiyle davaya konu işlemde bu yönüyle hukuka uyarlık bulunmamaktadır.

İstemin Özeti : İdare Mahkemesi'nin gün ve E: sayılı kararının hukuka aykırı olduğu öne sürülerek, 2577 Sayılı Kanun'un 49. maddesi uyarınca temyizen incelenerek bozulması istemidir.

Savunmanın Özeti : Savunma verilmemiştir.

Danıştay Tetkik Hakimi Düşüncesi : İdare Mahkemesi kararının gerekçesinin değiştirilmesi suretiyle onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Sekizinci Dairesince işin gereği görüşüldü:

KARAR : Dava, İli, İlçesi, Mahallesi'nde bulunan **Taksi** Durağı'nda **taksi**cilik yapan davacıya, plakalı araca dair olarak verilen gün ve sayılı geçici çalışma izninin iptaline dair 20.5.2010 tarih ve sayılı encümen kararının iptali istemiyle açılmıştır.

İdare Mahkemesince; mahalli ve müşterek nitelikte olmak üzere ticaret, turizm ve ulaşım gibi konularda belediyenin, sınırları içerisinde yaşayan halkın ve buraya dışarıdan gelenlerin refah huzur ve mutluluğunu sağlamak amacıyla düzenlemeler ve bunun sonucu olarak bireysel idari işlemler yapmak yetkisi bulunduğu açık olup, ticari **taksi**cilik yapmak suretiyle ulaşım hizmetinde çalışan kişilerin **hırsızlık** gibi bir suç işlemesi halinde bunların yaptıkları **kamu hizmeti** de dikkate alınarak verilmiş olan çalışma izninin iptalinin bu kapsamda değerlendirilebileceği, ancak olayda davacının bu suçu işlediğinin idarece somut olarak ortaya konulamadığı gibi davacının bu suçu işlediğine dair bir Mahkeme kararı da bulunmadığı gerekçesi ile davaya konu işlemin iptaline karar verilmiştir .

5393 Sayılı Belediye Kanunu'nun 15. maddesinin 1. fıkrasının (b) bendinde, kanunların belediyeye verdiği yetkiler çerçevesinde yönetmelik çıkarmak, belediye yasakları koymak, (f) bendinde toplu taşıma yapmak; bu amaçla otobüs, deniz ve su ulaşım araçları, tünel, raylı sistem dâhil her türlü toplu taşıma sistemlerini kurmak, kurdurmak, işletmek ve işlettirmek, (p) bendinde de, kara, deniz, su ve demiryolu üzerinde işletilen her türlü servis ve toplu taşıma araçları ile taşıt sayılarının bilet ve ücret tarifelerini, zaman ve güzergahlarını belirlemek, durak yerleri ile karayolu, yol, cadde, sokak, meydan ve benzeri yerler üzerinde araç park yerlerini tespit etmek, işletmek, işlettirmek veya kiraya vermek, kanunların belediyelere verdiği trafik düzenlemesinin gerektirdiği bütün işleri yapmak belediyelerin yetki ve imtiyazları arasında sayılmıştır.

Öte yandan, 1608 Sayılı Umuru Belediyeye Müteallik Ahkami Cezaiye Hakkında 16 Nisan 1340 Tarih ve 486 numaralı Kanun'un Bazı Maddelerini Muadil Kanun'un uyuşmazlık tarihinde yürürlükte bulunan 1. maddesinde; belediye meclis ve encümenlerinin kendilerine kanun, nizam ve talimatnamelerin verdiği vazife ve salahiyet dairesinde ittihaz ettikleri kararlara muhalif hareket edenlerle belediye kanun ve nizam ve talimatnamelerinin men veya emrettiği fiilleri işleyenlere veya yapmayanlara belediye encümenince Kabahatler Kanunu uyarınca idari para cezası ve yasaklanan faaliyetin menine karar verileceği kuralı yer almıştır.

Belediye Meclisinin 01 Nisan 2008 tarih ve 66 numaralı karıyla kabul edilmiş, tarihli Gazetesinde yayınlanarak yürürlüğe giren ve davaya konu işleme dayanak olarak gösterilen Belediyesi Zabıta Yönetmeliği'nin 186. maddesinde "Bu sayılanların dışında zabıt ve onayı gerektiren olaylarda bütün idari cezaları vermeye ve tespite Belediye Encümeni yetkilidir." hükmü düzenlenmiştir.

Aktarılan düzenlemeler birlikte değerlendirildiğinde, **kamu hizmeti** niteliğini yadsıma olanağı bulunmayan kent içi ulaşım hizmetinin kanun gereği asli sunucusu olan belediyenin, bu hizmeti doğrudan kendisi yürütmeyip çeşitli usullerle başkalarına gördürdüğü hallerde, hizmetin asli sunucusu olmaktan kaynaklanan düzenleme yapma, denetleme, ceza verme görev ve yetkisinin bulunduğu sonucuna ulaşılmaktadır.

Dava dosyasının incelenmesinden; İli, İlçesi, Alışveriş Merkezi güvenlik görevlilerince düzenlenen tarihli tutanakta, adı geçen alışveriş merkezinde bulunan bir işyerinde bir müşteri tarafından ürün sepetinde unutulan çanta içerisinden davacı ve eşi tarafından 650,00 TL nakit para ve kimlik kartlarının alındığının güvenlik kamerası kayıtlarının incelenmesi sonucunda tespit edildiğinin belirtildiği, durumun Esnaf Odası tarafından davalı idareye bildirilmesi üzerine, davacının sahip olduğu iki adet ticari **taksi** çalışma izin belgesinden olayın yaşandığı muhitte çalışan plakalı

araca ait gün ve sayılı çalışma izin belgesinin davaya konu işlemle 5393 ve 1608 Sayılı Kanunlar ile Belediye Zabıta Tembihnamesinin 186'ncı maddeleri gerekçe gösterilerek iptaline ve davacıya 143,00 TL para cezası verilmesine karar verildiği, öte yandan davacı hakkında Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından soruşturma numarası ile **hırsızlık**suçlamasıyla dava açıldığı, yapılan UYAP sorgusunda görüldüğü üzere Asliye Ceza Mahkemesi'nin gün ve sayılı kararıyla davacının **hırsızlık** suçundan cezalandırıldığı, bu hükmün de Yargıtay 13. Ceza Dairesi'nin gün ve E: sayılı kararıyla onanarak kesinleştiği anlaşılmaktadır.

Yukarıda aktarılan kanuni düzenlemeler gereğince belediyelerin asli sunucusu olduğu hizmetlerde, hizmetin asli sunucusu olmaktan kaynaklanan düzenleme yapma, denetleme, ceza verme görev ve yetkilerinin bulunduğu açık olmakla birlikte bu yetkinin nasıl kullanılacağının; yani hangi eyleme hangi müeyyidenin uygulanacağının mevzuatta belirtilmesi gerekliliği de hukukî güvenlik ilkesinin bir sonucudur.

Bununla birlikte, belirlenecek cezaların da ölçülülük ilkesine uygun olarak saptanması gerekmekte olup, uyuşmazlıkta olduğu gibi gündelik yaşamında işlediği bir suç sebebiyle davacının ticari araç sahibi olmasını engelleyecek bir yaptırımın ölçülü kabul edilmesine imkan yoktur.

Öte yandan, yapılan kamusal hizmetin niteliği ve **hırsızlık** suçunun vasfı birlikte değerlendirildiğinde, bu suçu işleyen kişilerin toplu taşıma araçlarında şöför olarak çalışmasının engellenmesine yönelik düzenlemeler yapılabilir ise de, Belediyesi Zabıta Tembihnamesi'nde bu yönde bir düzenleme bulunmaması ve davaya konu işlemin davacının şöför olarak çalışmasını değil ticari araç sahibi olmasını engellemesi sebebiyle davaya konu işlemde bu yönüyle hukuka uyarlık bulunmamaktadır.

SONUÇ : Açıklanan nedenlerle, temyiz istemlerinin reddiyle, İdare Mahkemesince verilen ve hüküm fıkrası itibariyle hukuka uygun bulunan kararın yukarda belirtilen gerekçeyle onanmasına, temyiz giderlerinin istemde bulunan üzerinde bırakılmasına, bu kararın tebliğ tarihini izleyen 15 (onbeş) gün içerisinde kararın düzeltilmesi yolu açık olmak üzere, 28.04.2016 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

T.C.
D A N I Ş T A Y
BEŞİNCİ DAİRE
Esas No : 2016/8196
Karar No : 2016/4066

Davacı :

Vekili :

Davalılar : 1-Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu / ANKARA

2-Adalet Bakanlığı / ANKARA

İstemin Özeti : Osmaniye Cumhuriyet Savcısı olarak görev yapan davacının,667 sayılı Olağanüstü Hal Kapsamında Alınan Tedbirlere İlişkin Kanun Hükmünde Kararname'nin 3. maddesinin 1. fıkrası uyarınca Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Genel Kurulu'nun 24/08/2016 tarih ve 2016/426 sayılı kararıyla meslekte kalmasının uygun olmadığına ve meslekten çıkarılmasına ilişkin işlemin iptali istenilmektedir.

Danıştay Tetkik Hakimi:

Düşüncesi : Davanın görev yönünden reddi gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Beşinci Dairesince 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 14. maddesi uyarınca dosyadaki belgeler incelendikten sonra işin gereği görüşüldü:

2575 sayılı Danıştay Kanunu'nun 24. maddesinde, Danıştay'ın ilk derece mahkemesi olarak,Bakanlar Kurulu kararlarına, Başbakanlık, bakanlıklar ve diğer kamu kurum ve kuruluşlarının müsteşarlarıyla ilgili müşterek kararnamelere, Bakanlıklar ile kamu kuruluşları veya kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarınca çıkarılan ve ülke çapında uygulanacak düzenleyici işlemlere, Danıştay İdari Dairesince veya İdari İşler Kurulunca verilen kararlar üzerine uygulanan eylem ve işlemlere, birden çok idare veya vergi mahkemesinin yetki alanına giren işlere,Danıştay Yüksek Disiplin Kurulu kararları ile bu Kurulun görev alanı ile ilgili Danıştay Başkanlığı işlemlerine karşı açılacak iptal ve tam yargı davalarını karara bağlayacağı; 2576 sayılı Bölge İdare Mahkemeleri, İdare Mahkemeleri ve Vergi Mahkemelerinin Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun'un 5. maddesinde; idare mahkemelerinin, vergi mahkemelerinin görevine giren davalarla ilk derecede Danıştay'da çözümlenecek olanlar dışındaki iptal ve tam yargı davalarını çözümleyeceği;2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 15/1-a maddesinde, idari yargının görevli olduğu konularda görevli veya yetkili olmayan mahkemeye açılan davanın görev veya yetki yönünden reddedilerek, dava dosyasının görevli veya yetkili mahkemeye gönderilmesine karar verileceği belirtilmiştir.

T.C. Anayasasının 139. maddesinde " Hâkimler ve savcılar azlolunamaz, (...) . Meslekten çıkarılmayı gerektiren bir suçtan dolayı hüküm giymiş olanlar, (...) veya meslekte kalmalarının

uygun olmadığına karar verilenler hakkında kanundaki istisnalar saklıdır." hükmüne, 159. maddesinin 8. fıkrasında, "Kurul, (...) meslekte kalmaları uygun görülmeyenler hakkında karar verme, disiplin cezası verme, görevden uzaklaştırma işlemlerini yapar; (...) ." hükmüne ve10. fıkrasında ise "Kurulun meslekten çıkarma cezasına ilişkin olanlar dışındaki kararlarına karşı yargı mercilerine başvurulamaz." hükmüne yer verilmiştir.

Görüldüğü üzere, Anayasa, hakim ve savcıların görevlerinin sona ermesi sonucunu doğuran işlemleri disiplin cezaları ve meslekte kalmalarının uygun olmadığı yolunda verilen kararlar olarak ikiye ayırmış, bunlardan sadece bir disiplin cezası olan meslekten çıkarma cezasına karşı yargı yolunu açık tutmuştur.

Anayasa hükümleri uyarınca hazırlanan 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanunu'nun "**Hakimlik ve savcılık görevlerinin sona ermesi" başlıklı 53. maddesinde de** " Hakim ve savcıların: a) Bu Kanun hükümlerine göre meslekten çıkarılmaları veya meslekte kalmalarının uygun olmadığına karar verilmesi, b) Haklarında soruşturma ve kovuşturma bulunması halleri hariç olmak üzere, mesleğe alınma koşullarından herhangi birini taşımadıklarının sonradan anlaşılması, c) (Değişik bend: 22/12/2005-5435 S.K./23.mad) Görevdeyken, 8 inci Maddenin (a), (d) ve (g) bentlerinde yazılı niteliklerden herhangi birini kaybetmeleri,d) Meslekten çekilmeleri veya çekilmiş sayılmaları, e) İstek, yaş haddi veya malullük nedenlerinden biriyle emekliye ayrılmaları, f) Ölümleri,hallerinde görevleri sona erer." hükmüne ve 30. maddesinde "Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca yükselmeye layık olmadıklarına karar verilmiş olanlar, iki yıl sonra tekrar yükselme incelemesine tabi tutulurlar. Bu durumda olanlar şartları varsa kademe ilerlemesi yapabilirler. Bir derecede iki veya bir sınıfta üç defa yükselmeye layık görülmeyenler hakkında, Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca **meslekte kalmalarının uygun olup olmadığına** karar verilir." hükmüneyer verilerek disiplin cezası niteliğindeki meslekten çıkarma işlemi ile hakimlik ve savcılık görevinin sona ermesi sonucunu doğuran diğer işlemler ayrı ayrı belirtilmiştir.

Aynı şekilde, 6087 sayılı Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Kanunu'nun 4. maddesinde "Kurulun görevleri" sayılırken " 6) Meslekte kalmaları uygun görülmeyenler hakkında karar verme," , " 7) Disiplin cezası verme," ayrı ayrı belirtilmiş;" Genel Kurulun Oluşumu Ve Görevleri" başlıklı 7. maddesinin 2. fıkranın (ı) bendinde de söz konusu ayrım tekrarlanmıştır. Anılan Yasa'nın 33. maddesinde ise,**Genel Kurulun veya dairelerin, meslekten çıkarma cezasına ilişkin kesinleşmiş kararlarına karşı yargı mercilerine başvurulabileceği, diğer kararlarının yargı denetimi dışında olduğu, meslekten çıkarma kararlarına karşı açılan iptal davalarının ilk derece mahkemesi olarak Danıştay'da görüleceği** hükmüne yer verilmiştir.

Yukarıda yer verilen Yasa hükümlerinde de , Anayasa hükümleri doğrultusunda hakim ve savcıların görevlerinin sona ermesi sonucunu doğuran işlemleri disiplin cezaları ve meslekte

kalmalarının uygun olmadığı yolunda verilen kararlar olarak ikiye ayrıldığı , bunlardan sadece disiplin cezası olan meslekten çıkarma cezasına karşı yargı yolu açık tutulmuştur.

Uyuşmazlığın, 667 sayılı Olağanüstü Hal Kapsamında Alınan Tedbirlere İlişkin Kanun Hükmünde Kararname'nin 3. maddesi 1. fıkrası uyarıncaHâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Genel Kurulu'nun 24.08.2016 tarih ve 2016/426 sayılı kararıyla davacının meslekte kalmasının uygun olmadığına ve meslekten çıkarılmasına ilişkin işlemden kaynaklandığı anlaşılmaktadır.

Anayasa ile kurulan hür demokrasi düzenini, temel hak ve hürriyetleri ortadan kaldırmaya yönelik Devletimize ve milletimize karşı 15.7.2016 günü başlatılan darbe girişimi üzerine; kamu düzeni ve güvenliği açısından Anayasa'nın 120. Maddesi ve 2935 sayılı Olağanüstü Hal Kanunu çerçevesinde; Milli Güvenlik Kurulunun 20.7.2016 tarihli ve 498 sayılı tavsiye kararı ile Hükûmete olağanüstü hâl ilan edilmesi tavsiyesi üzerine,Cumhurbaşkanıbaşkanlığındatoplananbakanlar Kurulu ülke genelinde olağanüstü hâl ilan edilmesine karar vermiştir. Türkiye Büyük Millet Meclisindeonaylanan anılan karar21.7.2016 tarihli ve 29777 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Bu çerçevede; Bakanlar Kurulunca 22.7.2016 tarihinde kararlaştırılan 667 sayılı Olağanüstü Hal Kapsamında Alınan Tedbirlere İlişkin Kanun Hükmünde Kararname (KHK) 23.7.2016 tarihli ve 29779 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

667 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin "Yargı mensupları ile bu meslekten sayılanlara ilişkin tedbirler" başlıklı3. maddesinin 1.fıkrasında "Terör örgütlerine veya Milli Güvenlik Kurulunca Devletin milli güvenliğine karşı faaliyette bulunduğuna karar verilen yapı, oluşum veya gruplara üyeliği, mensubiyeti veya iltisakı yahut bunlarla irtibatı olduğu değerlendirilen Anayasa Mahkemesi üyeleri hakkında Anayasa Mahkemesi Genel Kurulunun salt çoğunluğunca; Yargıtay daire başkanı ve üyeleri hakkında Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulunca; Danıştay daire başkanı ve üyeleri hakkında Danıştay Başkanlık Kurulunca; hâkim ve savcılar hakkında Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Genel Kurulunca ve Sayıştay meslek mensupları hakkında Sayıştay Başkanının başkanlığında, başkan yardımcıları ile Sayıştay Başkanı tarafından belirlenecek bir daire başkanı ve bir üyeden oluşan komisyonca meslekte kalmalarının uygun olmadığına ve meslekten çıkarılmalarına karar verilir. "amir hükmüne yer verilmiştir.

Davacı hakkındada, söz konusu hükme dayanılarak, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Genel Kurulu'nun 24.08.2016 tarih ve 2016/426 sayılı kararıyla," FETÖ/PDY örgütü ile iltisak ve irtibatlarının olduğu sabit görüldüğü" gerekçesiyle "MESLEKTE KALMASININ UYGUN OLMADIĞINA"ve " MESLEKTEN ÇIKARILMASINA"karar verilmiştir.

Olağanüstü hâli gerekli kılan konu, 667 sayılı KHK'nın amacı ile 3. ve 4. maddelerinde düzenlenen tedbirlerin kapsamı ve mahiyeti birlikte dikkate alındığında, anılan tedbirler vasıtasıyla

başta FETÖ/PDY olmak üzere terör örgütlerine veya MGK'ca devletin milli güvenliğine karşı faaliyette bulunduğuna karar verilen yapı, oluşum veya gruplara üyeliği, mensubiyeti veya iltisakı yahut bunlarla irtibatı olduğu değerlendirilen kişilerin kamu kurum ve kuruluşlarından çıkarılarak Anayasa ile kurulan demokrasi düzeninin korunmak istendiği anlaşılmaktadır.

Buna göre **KHK'nın 3. ve 4. maddelerinde öngörülen meslekten veya kamu görevinden çıkarma; adli suç veya disiplin suçu işlenmesi karşılığında uygulanan yaptırımlardan farklı olarak** terör örgütleri ile milli güvenliğe karşı faaliyette bulunduğu kabul edilen diğer yapıların kamu kurum ve kuruluşlarındaki varlığını ortadan kaldırmayı amaçlayan, geçici olmayan ve nihai sonuç doğuran "**olağanüstü tedbir"** niteliğindedir.

Bu durumda, davacı hakkındaki , Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Genel Kurulu'nun 24.08.2016 tarih ve 2016/426 sayılı kararının**disiplin suçu işlenmesi karşılığında uygulanan ve yargı denetimine tabi bir disiplin cezası olan meslekten çıkarma cezası niteliğinde olmadığı** dikkate alındığında,6087 sayılı Kanunun yukarıda yer verilen 33. maddesi'nde yer alan hüküm uyarınca,**ilk derece mahkemesi olarak Danıştay'da görülebilecek bir uyuşmazlık bulunmadığından,** çözümünde idari yargıda genel görevli yargıyeri olan idare mahkemelerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, 2577 sayılı Kanunu'nun 15. maddesinin 1/a fıkrası uyarınca **DAVANIN GÖREV YÖNÜNDEN REDDİNE,** dava dosyasının aynı Kanun'un 32/1. maddesine göre davayı çözümlemeye görevli ve yetkili olan **Ankara İdare Mahkemesine gönderilmesine,** 4.10.2016 tarihinde oybirliğiylekarar verildi.

Başkan **Üye** **Üye** **Üye** **Üye**